

Dosar nr.

Operator de date cu caracter personal nr.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VÂLCEA
COMERCIALĂ SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL

SENTINȚA Nr.

Ședința publică din

Completul compus din:

PREȘEDINTE -

Grefier -

Pe rol soluționarea contestației formulate de contestatoarea SC SRL, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str. , nr. , bl. , sc. , et. ap. județul Vâlcea în contradictoriu cu intimatele DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE VALCEA, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str.G-ral Magheru, nr.17, județul Vâlcea, DIRECTIA REGIONALA PENTRU ACCIZE SI OPERATIUNI VAMALE BRASOV, cu sediul în municipiul Brașov, str.Stadionului, nr.15, județul Brașov și DIRECTIA JUDETEANA PENTRU ACCIZE SI OPERATIUNI VAMALE COVASNA, cu sediul în orașul Sfântul Gheorghe, str.Șoseaua Sf.Gheorghe - Miercurea Ciuc Km 1, județul Covasna, împotriva actelor administrativ fiscale: proces verbal de control, Decizie nr. și Decizia nr.

La apelul nominal făcut în ședința publică cu ocazia pronunțării, nu au răspuns părțile

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Constatându-se că dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când s-a amânat pronunțarea cauzei la data de pentru ca părțile să depună concluzii scrise și apoi la data de , tribunalul în aceeași compunere trece la pronunțare.

TRIBUNALUL:

Deliberând, asupra cauzei de față constată următoarele:

S-a înregistrat la nr. contestația formulată de SC SRL Râmnicu Vâlcea în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni vamale Covasna împotriva procesului verbal de control nr. , împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ambele emise de Direcția Regională pentru Accize și

Operațiuni Vamale Brașov – Direcția Județeană nentru Accize și Operațiuni Vamale Covasna cât și împotriva Deciziei nr. _____ emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, solicitând instanței ca prin sentința ce se va pronunța să se admită contestația, să se anuleze actele administrativ fiscale de mai sus cu consecința exonerării contestatoarei de la plata obligațiilor stabilite în sarcina sa în cuantum de _____ lei.

În motivare contestatoarea arată că prin actele contestate au fost stabilite în sarcina sa obligații suplimentare în cuantum de _____ lei din care _____ lei debit și _____ lei majorări de întârziere, iar împotriva acestora a formulat contestație respinsă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea prin decizia nr. _____ pe care o consideră neîntemeiată.

În continuare, contestatoarea arată că intimata D.G.F.P. Vâlcea cât și organul vamal la încheierea actelor contestate au dat o interpretare greșită dispozițiilor legale aplicabile în cauză, respectiv dispozițiilor Legii nr.86/2006 privind Codul vamal și HG nr.707/2006 privind Regulamentul de aplicare a Codului vamal.

Astfel, susține reclamanta, la data de _____ a încheiat cu _____ contractele leasing nr.Euro _____ și respectiv Euro _____ pentru un autocar marca _____ și o semiremorcă marca _____ pentru care, potrivit dispozițiilor legale în vigoare la data de 29.09.2006 a îndeplinit formalitățile vamale necesare pentru cele două bunuri, astfel încât s-a aplicat admiterea temporară cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import și a garanțiilor pentru perioada 2006 – 15.10.2010.

Din motive neimputabile, afirmă contestatoarea, ambele contracte de leasing au fost reziliate prin acordurile de reziliere încheiate între SC _____ SRL și societatea de leasing _____, ocazie cu care, au fost predate mandatarului firmei de leasing cele două bunuri ce au făcut obiectul contractelor însă, încă de la încheierea formalităților vamale, în posesia sa nu a rămas nici un fel de document cu excepția contractelor de leasing și astfel, la solicitarea Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Covasna din data de _____ nu a putut să pună la dispoziția acesteia documentele anexă declarațiilor vamale nr _____ și _____ din _____ 2006.

Întrucât nu deținea decât contractele de leasing și acordurile de reziliere a acestora, situație făcută cunoscută autorităților vamale, contestatoarea arată că nu a putut să îndeplinească formalitățile pentru închiderea operațiunilor din motive independente de voința sa și, apreciind că se află sub incidența dispozițiilor art.90 din Regulamentul C.E.E. nr.2913/1992, a solicitat autorității vamale să facă aplicarea dispozițiilor art.52 Cod procedură fiscală în sensul de a solicita mandatarului societății de leasing punerea la dispoziție a tuturor înscrisurilor necesare rezolvării situației însă autoritatea vamală i-a făcut cunoscut faptul că nu poate solicita astfel de înscrisuri decât de la titularul operațiunii.

În aceste condiții, consideră contestatoarea, nu i se poate imputa lipsa de diligență, iar autoritatea vamală, în condițiile în care autorizația sa urma să expire la data de _____, nu avea posibilitatea legală de a interveni și a restabili o eventuală obligație, întrucât termenul pentru care a fost acordată autorizația nu a expirat.

În susținerea acestei afirmații, contestatoarea invocă, dispozițiile Legii nr.157/2005 – pct.4 alin.18 – Uniunea Vamală.

De altfel, susține contestația, este greșită și motivarea organului de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP Vâlcea care a dat o interpretare eronată dispozițiilor art.226 alin.3 din Codul vamal.

De asemenea, nici organul vamal și nici de soluționare a contestației nu au avut în vedere, susține contestația, sau au dat o interpretare în manieră proprie dispozițiilor art.27 alin.3, 4 și 5 din OG nr.51/1997 și alin.15, 16 din legea nr.157/2005 potrivit căroră „în cazul în care utilizatorul, din vina societății de leasing sau a furnizorului, nu și-a exercitat dreptul de opțiune prevăzut în contract privind prelungirea termenului de leasing sau achiziția bunului, iar bunul nu a fost restituit, utilizatorul este obligat să plătească taxele vamale raportat la valoarea reziduală a bunului. Baza de calcul a taxelor vamale nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului, indiferent dacă părțile au convenit o valoare reziduală mai mică.”

Potrivit Legii nr.157/2005 și potrivit dispozițiilor art.84 – 90, art.137 – 144 din Regulamentul C.E.E. nr.2913/92 precum și potrivit dispozițiilor art.496 – 523 și 553 – 584 din regulamentul C.E.E. nr.2454/93, chiar dacă ar accepta că există o obligație, contestația susține că la stabilirea acesteia organul vamal trebuia să se raporteze la valoarea reziduală a bunurilor sau în lipsa acesteia la acea valoare minimă prevăzută de legiuitor.

Contestația a fost legal timbrată.

La contestație s-au anexat actele administrativ fiscale a căror anulare s-a solicitat.

Intimata Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea contestației atât împotriva Deciziei nr. [redacted] pentru Regularizarea situației vamale emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Covasna, cât și împotriva Deciziei nr. [redacted] emisă de D.G.F.P. Vâlcea.

Arată intimata că societatea contestatoare a derulat două contracte de leasing pentru un autotractor marca [redacted] și o semiremorcă marca [redacted], contracte ce aveau ca termen de valabilitate data de [redacted] până la care le-a fost acordat și regimul vamal aferent operațiunilor de leasing, prin declarațiile vamale nr. [redacted] și nr. [redacted] ambele din data de [redacted], bunurile ce au făcut obiectele contractelor de leasing fiind plasate sub regimul de admitere temporară.

În cadrul acestui regim vamal, titularului operațiunilor – SC SRL îi reveneau o serie de obligații stabilite atât de legislația internă, cât și de cea comunitară – Regulamentul C.E.E. nr.2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului vamal comunitar.

Arat, această intimată, că SC SRL avea obligația de a înștiința autoritatea vamală despre orice situație care afectează condițiile sub care a fost aprobat regimul vamal, informare ce trebuia efectuată într-un termen rezonabil și nu după aproximativ 6 luni de la rezilierea contractului de leasing ce a stat la baza derulării regimului vamal de admitere temporară.

Cu toate acestea, susține intimata, D.J.A.O.V. Covasna nu a procedat de îndată la aplicarea art.89 alin.2 din regulamentul C.E.E. în sensul încheierii din oficiu a operațiunii temporare ci, dând dovadă de îngăduință, a încercat soluționarea contestației în colaborare cu titularul operațiunii căruia, după notificarea și informarea asupra modalităților de încheiere a regimului suspensiv, i-au fost

acordate 30 de zile pentru încheierea regimului și prezentarea documentelor necesare, obligații pe care contestatoarea nu a înțeles să le onoreze astfel încât, în baza dispozițiilor suscitade precum și în baza art.111 din Legea nr.86/2006 a procedat la încheierea din oficiu a regimului vamal și stabilirea datoriei vamale.

În ce privește susținerile contestatoarei privind stabilirea cuantumului datoriei vamale raportată la valoarea reziduală a bunurilor, intimata arată că, dispozițiile art.27 alin.3 din OG nr.51/1997 potrivit cărora „în cazul în care utilizatorul, din vina societății de leasing sau a furnizorului, nu și-a exercitat dreptul de opțiune prevăzut în contract privind prelungirea termenului de leasing sau achiziția bunului, iar bunul nu a fost restituit, utilizatorul este obligat să plătească taxele vamale raportat la valoarea reziduală”, nu sunt aplicabile situației dedusă judecății.

La întâmpinare s-au anexat actele de la filele 15 – 25 dosar.

Intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea a depus la dosar concluzii scrise prin care a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată.

Din analiza actelor existente la dosarul cauzei, instanța reține următoarele:

La data de _____ contestatoarea din prezenta cauză a încheiat cu _____ contractele de leasing nr. Euro _____ și respectiv Euro _____ pentru un autocar marca _____ și o semiremorcă marca _____ pentru care a solicitat autorizarea regimului de admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor de import inclusiv a garanțiilor vamale, iar prin declarațiile vamale nr. _____ și nr. _____, bunurile ce au făcut obiectul contractelor de leasing au fost plasate sub acest regim, cu termen de încheiere la data de _____

La data de _____ între societatea de leasing din Ungaria, reprezentată de mandatarul său SC _____ SRL Sântu Gheorghe și contestatoarea din prezenta cauză a intervenit acordul de reziliere nr. _____ din _____ a celor două contracte de leasing, iar prin semnarea acestui acord părțile au recunoscut că au predat și respectiv au preluat obiectul contractelor.

În această situație, contestatoarea din prezenta cauză avea, potrivit dispozițiilor art.108 alin.4 din Legea nr.86/2006 – Codul Vamal al României și art.87 alin.1 din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar, obligația de a înștiința autoritatea vamală despre situația rezilierii intervenită între aceasta și societatea de leasing din Ungaria.

Această obligație a fost îndeplinită de contestatoarea din prezenta cauză, titulară a regimului vamal suspensiv acordat, abia la data de _____, DJAOV Covasna fiind înștiințată anterior despre acordul de reziliere de către mandatarul societății de leasing, cu adresa nr. _____

În această situație, DJAOV Covasna a inițiat procedurile de verificare a îndeplinirii condițiilor și obligațiilor în derularea și încheierea regimului vamal temporar datorită rezilierii contractelor de leasing, iar în urma controlului ulterior efectuat de autoritățile vamale s-a constatat că SC _____ SRL nu a respectat obligația de a solicita un alt regim vamal înainte de predarea bunurilor proprietarului, schimbându-se astfel destinația acestora.

Autoritatea vamală, urmare a celor constatate a procedat la încheierea din oficiu a operațiunilor temporare și la recalcularea drepturilor vamale de import.

Astfel, în sarcina contestatoarei a fost stabilită o datorie vamală în cuantum de _____ lei reprezentând taxă pe valoare adăugată și majorări de întârziere calculate

de la data de _____, data rezilierii contractelor de leasing extern, ca urmare a nerespectării de către contribuabil a clauzelor contractuale în baza cărora a obținut regimul vamal suspensiv, emițându-se în acest sens Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal ulterior (procesul verbal de control vamal nr. _____).

Împotriva acestei decizii a formulat contestație SC _____ SRL care a fost respinsă de către intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea prin Decizia nr. _____.

Această din urmă decizie a fost contestată de către SC _____ SRL, contestația fiind înregistrată pe rolul Tribunalului Vâlcea, Secția comercială și de contencios administrativ fiscal sub nr. _____.

Contestația este neîntemeiată pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare:

Potrivit prevederilor OG nr.51/1997, bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori persoane fizice sau juridice, în baza contractelor de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, se încadrează în regim vamal de admitere temporară pe toată durata contractului de leasing cu exonerarea totală a obligațiilor privind drepturile vamale de import inclusiv a garanțiilor vamale, sens în care se emite autorizația de admitere temporară de către biroul vamal, astfel cum aceasta este reglementată de Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României, aprobat prin HG nr.707/2006, în acest sens procedând și contestatoarea din prezenta cauză.

Potrivit dispozițiilor art.226 alin.3 Cod vamal, „datoria vamală se naște fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datoria vamală încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, când se stabilește ulterior că o condiție stabilită pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau pentru acordarea drepturilor de import reduce spre zero, în funcție de destinația finală a mărfurilor nu a fost îndeplinită.”

În acest sens sunt și prevederile art.204 alin.1 din Regulamentul CEE nr.2913/1992.

În situația contestatoarei a intervenit schimbarea destinației bunurilor sub care au fost plasate, în data de _____ fiind reziliate contractele de leasing extern și bunurile predate societății de leasing și în mod corect organul vamal a procedat la închiderea din oficiu a operației vamale.

Susținerea petentei potrivit căreia autoritatea vamală nu putea realiza închiderea din oficiu a operației vamale, invocând dispozițiile Legii nr.157/2005 pct.4 – Uniunea vamală alin.18, nu pot fi reținute de instanță, deoarece potrivit art.89 alin.1 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992, „un regim suspensiv cu impact economic se încheie când se atribuie o altă destinație sau utilizare aprobată de vamă, fie mărfurilor plasate în acest regim, fie produselor compensatoare sau transformate obținute sub acest regim”, iar potrivit prevederilor art.89 alin.2 din același regulament „autoritățile vamale iau toate măsurile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care nu s-a încheiat un regim în condițiile prescrise.”

Potrivit dispozițiilor art.660 pct.1 – 3 din HG nr.707/2006 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal „operațiunile pentru care s-au depus declarațiile vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare prezentului regulament, se derulează și se încheie în conformitate cu acele

reglementări”, iar potrivit punctului 3 al aceluiași articol „începând cu data aderării României la U.E. operațiunile prevăzute la alin.1 se încheie potrivit prevederilor cuprinse în Tratatul de aderare aprobat prin Legea nr.157/2005.”

Aceasta înseamnă că, în conformitate cu prevederile stabilite de Tratatul de aderare privind aplicarea măsurilor tranzitorii, autorizațiile de admitere temporară emise anterior datei aderării, care sunt valabile și după data aderării, trebuie să fie în conformitate cu legislația comunitară la data de 01.01.2007 (data aderării României la U.E.).

După data rezilierii contractului de leasing, formalitățile vamale care trebuiau îndeplinite de către contestatoare sunt fie cele de punere în liberă circulație a bunurilor cu plata drepturilor de import, fie formalitățile vamale de punere în consum, simultan cu punerea în circulație a mărfurilor cu scutire de TVA pentru livrarea în alt stat membru, astfel cum prevede art.157 alin.7 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Potrivit acestui text din cod, începând cu data de 15 aprilie 2007, pentru importul de bunuri scutit de taxă în condițiile prevăzute la art.142 alin.1 lit.1 din Codul fiscal, taxa pe valoare adăugată se garantează la organele vamale și se eliberează la solicitarea importatorilor în condițiile stabilite prin Ordin al Ministrului finanțelor Publice.

Contestatoarea nu a procedat în nici unul din modurile arătate mai sus deși autoritatea vamală a acordat acesteia mai multe termene de prezentare a documentației în vederea încheierii regimului, în mod corect organul vamal a procedat la calcularea drepturilor vamale constând în TVA și majorări aferente acestei taxe.

Nu pot fi reținute nici susținerile contestatoarei potrivit cărora din motive neimputabile nu a putut să îndeplinească formalitățile pentru închiderea operațiunilor, iar autoritatea vamală trebuia să facă aplicarea dispozițiilor art.52 Cod procedură fiscală și să solicite documentele necesare închiderii operațiunii vamale de la mandatarul societății de leasing, respectiv de la SC SRL.

Potrivit textului sus citat din Codul de procedură fiscală, obligația de a furniza organului fiscal informațiile necesare revine contribuabilului sau altei persoane împuternicite de acesta, or mandatarul societății de leasing din nu poate fi asimilat cu persoana împuternicită la care se referă acest text din cod.

În altă ordine de idei organul fiscal are numai dreptul să solicite informații și altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice nu și obligația de a obține de la alte persoane informațiile pe care trebuie să le furnizeze contribuabilul.

În mod greșit a considerat contestatoarea că se află sub incidența dispozițiilor art.90 din Regulamentul CEE nr.2913/1992 cât timp nu a prezentat informațiile necesare pentru închiderea operațiunilor vamale și nu a procedat în sensul arătat mai sus, cu respectarea art.142 alin.1 lit.1 și art.157 alin.7 din Codul fiscal.

Cât privește calcularea drepturilor la import, care nu s-a raportat la valoarea reziduală a bunurilor, sau în lipsa acestora la acea valoare minimă prevăzută de legiuitor, instanța reține că dispozițiile art.27 alin.3 din OG nr.51/1997 invocate de contestatoare nu sunt aplicabile în speță.

Aplicabilitate în speță au dispozițiile Legii nr.86/2006 privind Codul vamal și Regulamentul de aplicare a acestuia aprobat prin HG nr.707/2006 care

reglementează operațiunea de import și nu legea specială care privește specificul operațiunii de leasing.

Valoarea taxelor ar fi fost calculată la valoarea reziduală a bunului numai în situația în care contestatoarea ar fi optat pentru cumpărarea acestora introduse în țară în regim de admitere temporară.

Pe cale de consecință atât organul vamal cât și intimata D.G.F.P. Vâlcea cu ocazia soluționării contestației au reținut în mod corect că se datorează de către contestatoare drepturile vamale constând în TVA și majorări aferente acestei taxe deoarece aceasta nu a depus la autoritatea vamală documentația necesară pentru încheierea regimului vamal acordat, nu a solicitat acordarea unui alt regim suspensiv sau definitiv, cum ar fi cazul importului de bunuri și în mod corect au procedat la încheierea din oficiu a regimului acordat și la luarea măsurilor de recuperare a datoriei vamale datorată bugetului de stat de către contestatoare.

Față de cele expuse mai sus contestația urmează a fi respinsă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația formulată de contestatoarea SC _____ SRL, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str. _____, nr. _____, bl _____, sc. _____, et. _____, ap. _____ județul Vâlcea în contradictoriu cu intimatele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str.G-ral Magheru, nr.17, județul Vâlcea, DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE BRAȘOV, cu sediul în municipiul Brașov, str.Stadionului, nr.15, județul Brașov și DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE COVASNA, cu sediul în orașul Sfântul Gheorghe, str.Șoseaua Sf.Gheorghe - Miercurea Ciuc Km 1, județul Covasna.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din _____ la sediul Tribunalului Vâlcea.

Președinte,

Grefier,

RED.V.M.
TEHNORED.O.C.L.
EX.7/02.03.2011